

عنوان مقاله:

طبیعت، الگوی طراحی سازه و معماری

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی عمران توسعه (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

به‌رنگ دریای لعل - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی رودسر املش

ریحانه حوصله دارصابر - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی آستانه اشرفیه

خلاصه مقاله:

در این نوشتار طبیعت به عنوان بستر اصلی ایجاد اثر و نیز زمینه ای موثر در فرایند ایجاد الگوواره و شکل گیری اثر، مطالعه شده و امکان بهره گیری از راهبردهای آن در ایجاد و طراحی ساختار معماری همساز با سازه بررسی می گردد. از آنجا که در فرایند ایجاد اثر معماری، طراحی همگن و همزمان سازه و معماری همواره نتیجه ای شگرف در طراحی یک اثر معماری داشته است، طراحان معماری و سازه در تلاش برای جمع ملاحظات معمارانه و سازه ای به روشها و ایده های متفاوتی دست یازیده اند که طبیعت منبعی ویژه برای ارائه ایده هایی کارآمد در این زمینه بوده است. ساختار طبیعت در پاسخگویی به هریک از مقوله های طراحی معماری و سازه الگوهایی بی نظیر بدست می دهند که به کارگیری آنها می تواند در ایجاد نتایجی بهینه موثر واقع شود. مسئله مورد بحث در این مجال بررسی پیامدهای تفکیک معماری و سازه در فرایند طراحی اثر و تبیین رویکردی جدید مبتنی بر مطالعه طبیعت می باشد. با مطالعه کوششهای به عمل آمده توسط معماران می توان نگاهی موشکافانه را بدین صورت تدقیق نمود که : چگونه طبیعت و بهره گیری از راهبردهای آن به نوعی همسازی معماری و سازه می انجامد و ساختار به اثری هنری مبدل می گردد.

کلمات کلیدی:

طبیعت ، ساختارهای طبیعی، اثر معماری، همسازی معماری و سازه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/142672>

